

Kaapon Kaiku

I/2019

25. vuosikerta

RIKANTILAN KOULUN
KYLÄYHDISTYS ry

<http://www.rikantila.fi>

SISÄLLYS

Puheenjohtajan palsta	3
Oikaisu.....	3
Itsensä ylittämistä, hikeä ja huisin hauskaa.....	4
Kyllä minä niin mieleni pahoitin.....	5
Kädentaitomessut	6
Anonyymivaalit?	7
Sähköne mailma – tämmöst se o 2000-luvul	8
Lumitalvista nyt ja ennen	11
Kevätristikko	12

Julkaisija: Rikantilan koulun kyläyhdistys yhteistyössä Eurajoen kunnan kulttuuritoimen kanssa www.rikantila.fi

Painos: n. 165 kpl

Ilmestymisajankohdat: I Maaliskuu Tilaushinta kotimaahan: 7
II Kesäkuu euroa/vuosikerta
III Syyskuu
IV Joulukuu

TOIMITUS

RIKANTILA:

Tauno Perkiö (päätoimittaja)
puhelin 044 9802153
sähköposti tauperk@gmail.com

SAARI:

Kirsi Hassinen

puhelin 040 5074843
sähköposti kirsi.hassinen@tvo.fi

LUTTA:

Miikka Paassilta
Mauno Paassilta (lehden tilaukset)
puhelin 050 568 7147
sähköposti manu47@eurajokinetti.fi

RITAVUORI:

Marja Hiltunen

puhelin: 040 7170221
sähköposti
hiltunen.marja@gmail.com

RIKANTILAN KOULUN KYLÄYHDISTYKSEN JOHTOKUNTA V. 2019

PUHEENJOHTAJA

Kiikola Heidi 040-7043458

JÄSENET

Capri Tiia, varapj. 044-5605581

Pörsti Juhani, rahastonhoitaja 050-0824501

Laakeristo Hanna, sihteeri

Jasu Hannele 050-4079608

Mikkola Marko 050-4102078

Mäenpää Anna-Mari 044-7090111

Hassinen Kirsi 040-5074843

KOULU

Koulu (02) 8682611 Rikantilantie 194 27150 Eurajoki

Varjonen Suvi 044-3124247

Puheenjohtajan palsta

Aurinkoinen tervehdys kyläläisille! Tätä kirjoittaessa laskiaissunnuntain kevätkeikaus 3.3. on vielä tulevaisuudessa ja toivon, että saadaan hieno ulkoiluilma kevätkeikaukselle.

Muita yhdistyksen tulevia tapahtumia keväälle ovat:

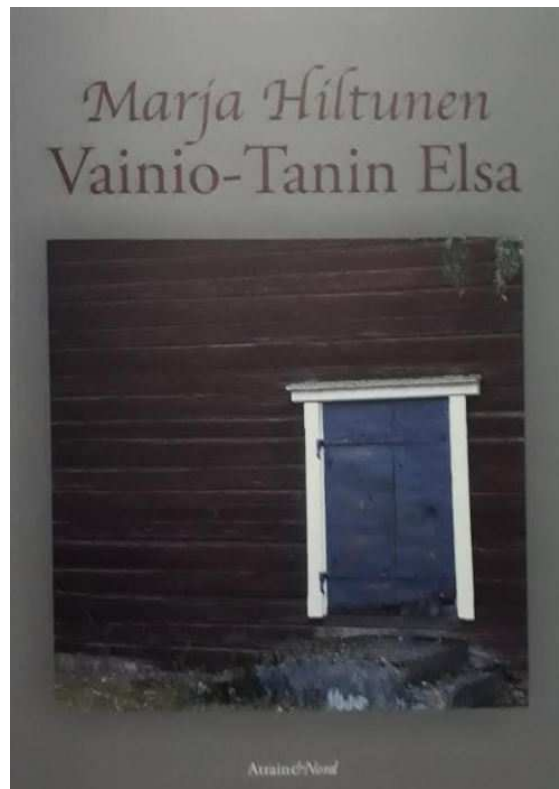
- Kädentaitomessuretki la 16.3. Turkuun Hassisen Kirsin johdolla.
- Kevätkokous 12.4., jonka jälkeen voitaisiin kyläläisten kanssa miettiä kyläyhdistyksen valokuvauksellisimpia paikkoja tulevaan kunnan yhdistysesitteeseen.
- Koulun vapputapahtuma 29.4.
- Avoimet Kylät 8.6. Hyypänvuoren laavulla.

Mukavaa kevättalvea kaikille!

Heidi Kiikola, puheenjohtaja

Oikaisu

Kaapon Kaiun numeron IV/2018 takasivulla olleen jutun ”Romaani VAINIO-TANIN ELSA on ilmestynyt” kirjoittaja oli *Marja Hiltunen*. Kuvassa on ko. kirjan kansi.

Itsensä ylittämistä, hikeä ja huisin hauskaa

Viimeisenä päivänä ennen urheilulomalle lähtöä pääsimme oppilaiden kanssa tekemään jotain sellaista, jota moni ei ollut aiemmin kokenut, nimittäin laskettelemaan. Lähdimme koko koulun voimin Nakkilan Salomonkalliolle perjantaina 15.2. heti aamutuimaan. Ilmassa oli odottavan innostunut tunnelma, olihan tätä päivää odotettu jo koko pitkä viikko.

Päästyämme perille oli kaikki lasketteluvälineet jo valmiina meitä odottamassa, ja vikkelimät pääsivät mäkeen hyvinkin nopeasti. Hissin käyttö tuotti aluksi vähän päänvaivaa ja ylärinteeseen syntyi ajoittain jopa ruuhkaa, mutta kaikki kuitenkin pääsivät lopulta ylös, ja sitten olimme valmiita ensimmäiseen laskuun. Me aikuiset yritimme aluksi vähän neuvoa, miten suksilla aurataan ja kuinka rinteessä käännyttään, mutta lopulta näytti siltä, että jokainen tuli alas parhaaksi katsomallaan tavalla ja nopeudella 😊. Ilma oli lämmin ja hiki virtasi niin mäkeä laskevilla oppilailla kuin oppilaita maasta ylös auttavilla aikuisillakin.

Rinteessä oppilaiden ilmeet vaihtelivat kauhunsekaisesta jännityksestä silkkaan riemuun. Jopa kaikkein epäileväisimmät oppilaat totesivat lopulta, että tähän on hauskaa! Taidot kehittyivät tuon kolmituntisen laskettelun aikana todella huimasti. Lopulta kaikki pysyivät alas asti pystyssä, suuri osa oppilaista uskalsi lähteä laskemaan isompaan mäkeen, ja kaikki nauttivat hienosta kokemuksesta.

Yksi matkan kohokohta oli tietenkin ruokailu. Me olimme varanneet ruuan Salomonkallion kahvilasta ja saimmekin syödä aimo annoksen kinkkupastavuokaa. Syömisen jälkeen oppilailla oli mahdollisuus ostaa vähän herkkuja, ja sehän se vasta kivaa olikin. Vatsat täynnä osa lähti vielä uudestaan laskettelemaan ja osa siirtyi pulkkamäkeen.

Tämä reissu oli kertakaikkisen hieno kokemus ja elämys. Oli upeaa huomata, kuinka oppilaat ylittivät itsensä ja tekivät jotain, joka aluksi jännitti ja pelotti varmasti ihan jokaista. Osalle laskettelupäivä toimi hyvänä treeninä ennen urheiluloman omia laskettelu-reissuja ja kaikille tämä oli varmasti hieno tapa aloittaa ansaittu viikon loma. Olimme tästä päivästä jopa niin innoissamme, että varasimme uuden reissun tasan vuoden päähän, joten uusi laskettelupäivän perinne lienee nyt syntynyt 😊.

– *Suvi Varjonen* –

P.S. Ensi vuoden oppilasmäärämme näyttäisi tätä juttua kirjoittaessa olevan 22, eli yksi enemmän kuin tänä vuonna.

Kyllä minä niin mieleni pahoitin...

Kielen muuttuminen on täysin luonnollista ja elävän kielen merkki. Tämä koskee sekä puhuttua että kirjoitettua kieltä. Ymmärrän tämän täysin, mutta en voi mitään sille, että minun mielestäni jotkut ilmaisut sanomalehdissä, nettijulkaisuissa, televisiossa ja radiossa tuntuvat huonoilta ja pilaavat kieltämme. Tämä juttu kertoo näistä asioista.

Aloitانpa valitusvirteni sanoista ”haasteellista” tai ”haastavaa”. Kyllä vaikkapa vuorikiipeily voi olla vaativaa tai haasteellista, mutta pitääkö haastamista tarkoittavat sanat tunkea joka esitykseen, jossa kerrotaan jostakin vaikeasta tehtävästä? Näyttää olevan todella haasteellista käyttää vaikeasanaa, hah!

Englannin kielen vaikutus on suuri. On jopa vitsinä sanottu, että toinen kotimainen kieleemme on englantia. Mikäs siinä, onhan lainasanoja tullut ennenkin, paljon etenkin ruotsin, saksan ja venäjän kielistä. Silti en ymmärrä joidenkin puhujien intoa korvata sanat ”noin” tai ”suunnilleen” sanalla ”öpaut”, esim. seuraavasti: Siellä oli paikalla öpaut sata ihmistä. Tuo öpaut tulee tietenkin englannin kielen about – sanasta, ja puhujasta on olevinaan hienoa käyttää sitä.

Toinen anglismi on ns. sä-passiivin käyttö. Eräässä radio-ohjelmassa nuori nainen tilitti tuntojaan: ”*Etuilu on sitten*

raivostuttavaa. Esimerkiks, kun sä olet kaupan kassajonossa ja sulta jää parin metrin rako edellä jonottavaan, niin eikös siihen väliin tunke joku tantta ostoskärryysä kanssa. Mitä sä siinä voit tehdä?”

Saman kaltainen kummallisuus on takaperoinen toimesta-ilmaisu. Erään kunnan nettisivulla lukee: ”*Teknisen lautakunnan hallinnonalaan kuuluu kunnan omistuksessa ja hallinnassa olevien kiinteistöjen, laitosten ja laitteiden kunnossa- ja ylläpito ja kunnan toimesta tapahtuvan rakentamisen ja rakennuttamisen koordinointi.*” Miksi ei voida sanoa, että tekninen lautakunta pitää kunnossa kunnan kiinteistöjä ja myös koordinoi kunnan omaa rakentamista ja rakennuttamista? Ja vielä toinen esimerkki: Eräs eduskuntavaalien ehdokas yritti mainostaa puoluettaan: ”*Puolueemme toimesta tehtiin jo vuonna 2014 aloite, jossa...*” Saman voisi ilmaista sanomalla, että puolueemme teki jo vuonna 2014 aloitteen, jossa...

Kapulakieli ärsyttää aina. Esimerkiksi tämä Internetistä löytämäni tekstinpätkä on huonoa kieltä: ”*Näissä puiteissa toimet liittyen töiden tekemiseen suoritetaan huomisen päivän osalta työntekijöiden puutteesta johtuen pitkässä juoksussa meidän toimestamme säästä riippuen.*” Tässä kai yritetään ilmaista seuraavaa: Jos säät sallivat, teemme huomisen päivän työt itse, koska urakoitsijallamme on pulaa työntekijöistä. En oikein ymmärrä, mitä virkkeen ilmaisu

"pitkässä juoksussa" on oikein tarkoitavinaan.

Erään tietotekniikka-alan yhtiön tiedotteessa luki: *"Yritykset ja julkiset organisaatiot siirtävät investointiensa painopistettä uusien datakeskeisten palveluiden kehittämiseen luodakseen kilpailuetua tuovia asiakaskokemuksia. Mukautuvat hybridi-infrastruktuurit, jotka pohjautuvat johtaviin teknologiaalustoihin, takaavat liiketoiminnan ketteryyden ja kustannusten optimoinnin samalla, kun ne tukevat asiakkaiden kriittisten palvelujen jatkuvuutta."* Mitä hittoa tässä yritetään sanoa?

Minusta on kai pikku hiljaa tulossa kärtyinen vanha ukko, jonka mielestä kaikki oli ennen paremmin, ainakin kielenkäyttö.

– Tauno Perkiö –

PS. Kyllä mieltäni niin ilahduttaisi, jos saisimme Kaapon Kaikuun uusienkin kirjoittajien juttuja, vaikka lyhyitäkin huomioita maailman menosta.

Kädentaitomessut

Lauantaina 16.3. Rikantilan koulun kyläyhdistyksen järjestämällä

Kädentaitomessumatkalla Turkuun

on vielä muutama paikka jäljellä. Jos haluat mukaan, laita viestiä Kirsille: p. 040 507 4843.

Lähtö on klo 9.00 koululta ja noin klo 9.10 vanhalta Taaperolta. Paluu on noin klo 18 koululle. Hinta: Yhteensä 15 eur, sis. bussimaksun ja pääsylipun, joka maksetaan mieluiten tasarahalla bussissa. **Tervetuloa mukaan !!**

Anonyymivaalit?

Kepu pettää, demarit jakaa ole-matonta rahaa, kokoomus ei ajattele ihmistä ja persut ei pidä maahanmuuttajista, vai miten se menee? Media muokkaa näkemyksiämme ja valta on vahva. Kuka saa mediatilaa ja minkä vuoksi? Näkyvyyttä pitää olla, laadulla ei niin väliä?

Jos tehtäisiinkin niin, että ehdokkaat vastaisivat huolellisesti vaalikoneisiin, eikä tiedossa olisi kuka, minkä näköinen, ikäinen, mitä sukupuolta tai edes mitä puoluetta ehdolla olevat edustaisivat? Äänestyspäätös tehtäisiin omiin ja äänestettävien osaamisiin, ajatuksiin, mielipiteisiin ja arvoihin sekä mahdollisiin lupauksiin perustuen. Ei mielikuvien tai kalliiden kampanjoiden perusteella. Olisi vain yhteiset vaalikoneet. Vasta vaalien jälkeen nimet vaalinumeroiden takana kerrottaisiin.

Minkä näköinen olisi tulos? Se vastaisi hyvin kansalaisten todellisia näkemyksiä ja tahtotilaa. Tutkimusten mukaan mies äänestää useimmiten miestä, nainen naista tai miestä. Epistä. Olisi mielenkiintoista nähdä, minkälainen tulos tällaisella anonyymillä äänestystavalla saataisiin aikaan tasa-arvoisuuksien, kuten ikä tai sukupuoli, näkökulmasta. Yllä kuvatulla erilaisella äänestystavalla säästyisimme kalliilta ja epätasa-arvoisilta esillepyrkimisyriyksiltä sekä usein hermoja kiristäviltä kehu omia, arvostele kaveria -väittelyiltä. Vaalityöhön käytettäviä rahoja säästyisi valtavasti johonkin fiksumpaan, ylilyönneiltä välttyttäisiin,

ja saisimme keskittyä enemmän sisältöön kuin julkisuushakuisuuteen emmekä olisi niin paljon mielipidevaikuttamisen alaisia. Heikkouksiakin mallissa toki on, mutta se on silti kiinnostava. Joku menettäisi hyvää bisnestä, tai se siirtyisi uusiin muotoihin.

Ensimmäisten vaalikoneiden ehdokaiden vastausaika on jo päättynyt. Myöhemmin ne tulevat äänestäjien käyttöön. Suosittelen, että tutkimme kukin ennakkoluulottomasti vaalikoneiden vastauksia ja teemme omat johtopäätöksemme. Älä anna syötetyille mielikuville sijaa. Valitse sisällön perusteella. Eduskuntavaalit pidetään 14.4.2019. Ennakkoäänestys on 3. - 9.4. Eurajoella riittää omia ehdokkaita, ehdolla ovat ainakin:

- Mika Nurmi ja Marko Iltanen, SDP
- Kirsi Hassinen ja Vesa Jalonen (sekä Luvialta lähtöisin oleva Ville-Veikko Päivömaa), Keskusta
- Tomi Salonen, Perussuomalaiset
- Emin Karaca, Kokoomus

Kirsi Hassinen Saarelta

Sähköne mailma – tämmöst se o 2000-luvul

Kirjoti joskus nappuloitte ja näppäinte ihmellisest mailmast, viistoist vuat takasi. Seki tarttis päivittä, ko kaikenäkössi nappuloi ja vipstaakei tule koko aja lissä. Aikamoist näppäilemist tämä nykyne arkielämä. Joskus ko ol ensmäissi konei, ei niis montta vippu tai kahva taitan ol. Kone käyntti ja pois päält, ei juur muut. Vanhoitte autoitte kojelaudakki ova aika köyhä näkössi nykyssi verrattun, saatikka joku lentokone tai laiva ohjaussysteemi. Niit o huanellise verra, joskus o viishenkissi perhei asun samankokkosis tilois.

Uussi laitteit tule koko aja, viimäsimpän ny tämä viime joulu hitti - tai mäe en ol ainaka mokoma nähn enne - sytytin, mitä täyty ladat. On ollu kaasukäyttössi sytkärei jo iä ja aja, mut täsä o semne niinko lanka, mikä tule kuumaks, ko nappulast paina, ja taas kerra tarvita sähkö, et se toimi. No, ei sitä montta kerta tarvin käyttö. Jouluaatton haudoil se ei toimin lailes; pari kerta välät ja sit men valla mykäks. Tulitikuil saatti valu kynttilöihi, niinko ennenki. Turhake mikä turhake, se o muu miälipitten. Mut liikelahjoiks niit saatti myyty, ja myyntimiähe ja -naisa tekivä hyvi kaupoi. Harmi vaa, ko jäävä nurkkihi lojuma, eikä tiä mihi jättesse tomne kuuluis.

Kui moni tiätä, mikä o chromecast? Seki o tarppeline, jakama ohjelmi puhelimest telkkarihi, elikkä netist valita puhelime kaut ohjelma, esimerkiks Arenast, ja

lisäks tarvita viäl morkkula, sit tämä ihmelaitte avul voida katto telkust vaik vanhoi Kotikadu jaksoi. Jos siis telkkaris ei ol nettiyhteyt. Se o jo kaikis uusis telkkareis, tiätyst ja millai pärjätäiskä ilma netti... Kaik mielenkiintosimma uutisekki on siäl. Uutistelukija kerto vaa alu ja lopu saa lukki uutiste nettisivult... tätä o moni harmitel. Härpytetä sillai, et saadais lukijoit verkkolehdeil ja muil julkasuil. Sama ko koiteta erilaisil sivuil saad klikkauksi. Pistetä oikee ihmelline ja hätkähdyttävä otsikko, ja ”katso kuva tästä!”, mut sit kos sitä näpätä, ei se uutine olekka kovi kummone. Mäe ole jo lakan semssi klikkailemast, nii mont kertta ole pettyn. Hataroil tiadoil o saat joku ”uutine” aikaseks, ja suur osa voi ol jopa ankoil, tiäd niist sit.

Sit tarvita viäl kaikenäkössi salasanoi ja pinkoodei, ilma niit ei moni arkine asi enä suju. Jos o työelämäs, ni tartte luultavast aika monekki tunnukse; vaik tekiski tyät käsilläs, ni johonkki täyty jottai kirjat, tilat tavara tai raportoid. Ainakki sähköposti tarvita ja siihe tunnukse, vähintä. Erilaisist oveist tai porteist kulkemisse tarvita koodei ja nii edespäi.

Ittel o tyäsähköposti ja oma sähköposti lisäks tunnuksi kaikenäköissi paikoihi, mihe täyty aika ajoi tiatto laitta, millo mistäkki asiast. Jos pidä loma tai saa matkakorvauksi, ne merkata ylös, tai ihan muuto vaa välil kysellä kaikenäköst. Sitä sanota kehityskeskusteluks, misä saa arvioid oma tyätäs ja ittiäs (kunna ihmise tiätä nämä). Ja ko töihi aamuste mene, täyty tiätyste koneil

kirjauttu omil tunnuksil ja muista ovikoodi, et pääse sisäl, tankkamisse tarvita tunnusluku ja nii edespäi.

Kaupas tarvita tunnusluku, jos ei maks käteisel. Jaa nii, vaik onneks o lähimaksu, sitä mää kannata lämpimäste. Puhelimes o sormejälkitunnistus tai sit kuvio, mitä muu eivä tiäd. Jos suu puhelimes joku pölli, ei pääs soittama. Sit, jos tule ongelma... ni men sit omadeeänaaha tai omaelisaha tai mihe nys sit ikänäs. Ne muka ova nii palvelevaissi, mut jos ei suul ol tunnuksi, niihinkä es pääs. Taik sit soita ja jonota puhelimes, vaikkas millal soita, jos suu puhelimes o joku viän. ”Kaikki asiakaspalvelijamme ovat juuri nyt varattuja...” Kaffellak ne kaik istu, kon ne o ain varatui. Tai sit puhelime vastata jossai Joesus tai Tornios, ko sää luule soittavas Rauma katsastuskonttoril ja koita varat aikka autol. Jos es sitäki ol varan netist.

Resepti näke netist, tiätyst, paperissi ei ol näkyn vuaskaussihi. Mut pankkitunnukse täyty ol, muuto es näe niitäk-kä. Vero näke koht vaa netist, siäl sitä prosentti voi tarkkail vaik joka päivä, jos viitti kirjauttu.

Se näist kaikist o seurauksen, et melkke koko aja täyty *funterat* jottai, et millai mää tua ny tee, taik pääsenk ton kirjautuma? Miksei tämä ohjelma ny toimi, taik tottel muu, tai sit ei muist, millal se viime kerral onnistui, ja misä ne tunnukse ova. Niit o pitkä rivi, pääs tai sit jossai vihkos. Ensiksi töis ja kotonakki viäl niit joutu käyttämä. Ei ihme, et välil tule totaline oikosulku,

pääknupis ruppe lyämä lanka yhte, eikä esimerkiks kaupa kassajonos yhtäkki muistakka tunnuslukkuas. Sillo ei sit tiätyst käy lähimaksuka, ko tavara o liikka sil kertta... eikä kukkaros ol killinkkiäkkä. Mut onneks se ussemite tule miälehe hetke pääst, ko aivosolu vähä jähtyvä. Nolomaist vaa, ko sillo o ilma muut ain pitkä jono takan, ja nimeoma nuari ja kärsimättömi. Mitä toi mummeli ny jumitta tosa? Olen kyl kuul, et nuaremmillakki joskus unhottu joku asi, mut ei ne sitä siin kohta huama.

Nykysi puhutanki ADT-ilmiöst, elikkä siit, kui ihmise aivo ovat jatkuvahälytystilas, ko tule viästei ja puhelui, monil monestakki tuutist yhtäikka. Tyä tai mitä sit onki tekemäs, stopata vähä väli, ko niit täyty vahdat, vaik suurima osa kerkkeis kattoma myähemminki, taik eivä ol lainkka tarppellissi. O messengeri, whatsappi, snapchatti, twitteri ja tiäs mitä viäl. Nuari varsinki o kännykkä melkke kasvan kämmenehe kii ja kaikki täyty kommentoid tuarelltas ja kaik kuva katto heti. Siäl posera joku kiskus taik koiras kans tai lomaile rannal. Voi ol, et kinava jossai feispuukryhmäs, onk ny tiä aurat hyvi vai huanoste, taik kui se ja se kat ei saa ol kotonas sisäl, ko pakka koomarkettihi lämmittelemä. Uutise ja säätila saa suara puhelime, et pysy niisanotust aja hermöl.

Tarvitank me sit kaikki tätä informaatiot? Millal lainka enne vanha pärjätti, ko uutise kuultti joskus harvoi jossai kestikiavaris. Sanomalehdei eikä radioi ollu... puskaradio sentä o ollu olemas jo pitemä aikka. Naapureis käytti kaffel ja vahettamas kuulumise, ja

kirjoteltti iha paperkirjeit ja postikortei. Rintamalt sotamiähe kirjottiva prei-veijäs ja kotorintamalt vastatti. Posti tulo ol päivä kohokoht. Nykysi ei juur semmost ihmet enä näe, postikorti sentä joskus saa, ko joku on lomailemas. Enimmäkses ne lomakuva tuleva puhelimehe, saa katto ne saman tiä. Ei tart otta enä filmirulli mukka isso kassa ja sit jännittä, onnistuivak kuva. Jos tule huano, ota uude samantiä ja pistä menemä kotoväel ja kavereil.

Sen tähde, oma miälerauha varjeluks o pare, ko pistä välil koko toosa kii tai äänettömäl. Koko aikka tart ol nii kolmennas jostai kohust. Ihmise ova huaman, kui välil o hiano ol vaa laiskan, tai tehd jottai yksinkertast. Käyd kävelemäs, istu nuatiol, tai kuari peruni. Ei tart ajatel välttämät mittä, ko käde tai jala teke tyä ja miäl rentoutu. Ei ihmist ol tarkotet vähän väli vahtama jottai ruuttu, tai näppäilemä laittei. Eik voisis välil vaik puhel jonku kans tai katel vaa maisemi. Mone lapsekki o jo opetet pahaks. Yksvuatia näprä kännykkä ja vähä vanhemma tapletti. Joku kerroi, kui piän laps ol saan jonku kuva kättehes ja koittan selat sitä, tiädät kai, sillai ko pyyhkästä puhelint. Ol ruven kiukuttelema, ko kuva ei vaihtunnuka, vaik kui painel ja pyhkei. Eik jo tarttis

hälytyskelloitte soid...ja neti kaut kiussamine se vast helppo o nykysi. Pistä nimetönt viästi jollai, kene naamvärkist es oikke tykkä, tai mikä viäl pahemppa, iha vaa ajankuluks, millon kenellekki. Jossai porukas voida lähettä näit viästei iha urakal ja naureskel. Tuntu ehkä hauskalt nii kaua, ko saa ite semse haukkumaviästi. Nuarte mailmas se o iha tavallist, vaik siihe kui koiteta puuttu. Liia helppo sanno toisel iha mitä vaa, mut koitas men ja sanno se päi naama... ei onnistukka sillai vaa. Kotoväkki ja meit aikuissi päi sojotta syyttävä sorm, jos me ei puututa tähä. Lapse tiätyst kokeile kaikenäköst eiväkkä ymmär, jos ei koton ol kasvatet. Ja ottava malli kans; välil somemailmas aikuise ihmise tappele nii, et oksa poies. Nii uskomattoma tyhmä ja huano käytöst se o, et välil ihmettele, onk mailma tullu hulluks.

Sanalasku sano, et tuli o hyvä renki, mut huano isänt, ja se pitä paikkas näitte sähköste vehkeittenki kans. Hyvi apulaissi ova, ko järkeväst käyttöä ja säästävä tyät ja vaiva, pelastava välil ihmishenkiki. Mut nimen oma renkin niit tarttis pittä, ei saa päästä isännäks. O meil sentä viäl muutakki elämä ja tekemist, onneks.

- Leena Falttu

Lumitalvista nyt ja ennen

Helmikuun 15. päivän aamun uutinen heti radion aukaistuani oli, että Raumalla on mitattu +8 asteen lämpötila, joka on ajankohdan korkein 60 vuoteen. Siihen oli helppo uskoa, mutta samalla tuli mieleen, että onko sitä ennen sitten joskus todistettavasti ollut enemmän lämmintä. Vastausta ei kauan kuitenkaan tarvinnut odottaa, sillä 15.2. 1943 on nähty +11 astetta.

Vaikka laskiaissunnuntaihin 3.3. tullessa lumet olivat huvenneet lähes olemattomiin isommilta aukeilta, koulun pihalla ”kevätk aikausta” maukkaan tarjoilun ja mukavan jutustelun merkeissä viettäessämme melkoiset aurauspenkat vielä kertoivat lumitalvesta.

Kuvassa ”kevätk aikauksen” osallistujia

Siinä vaiheessa, kun lunta oli kertynyt niin paljon, että alkoi arvuuttelu siitä, koska viimeksi oli yhtä paljon, taidettiin jopa vuosi 1984 mainita. Niin kauan siitä ei sentään kai voi olla, kun navetan raskaalla tiilikatolla oli niin paljon

lunta, että täytyi käydä pudottamassa. Onneksi nyt, kun siihen ei enää pystyisi edes, lumitaakasta ei ole huolta, sillä vihdoin kevyen peltikatteen saanut katto tyhjenee heti kunnon suojan tultua. Nyt se tapahtui 8. helmikuuta, ja sen jälkeen pihalla oli lunta niin paljon, että hyvä kun selvisin vieraan apuun turvautumatta.

Helmikuun poikkeuksellinen keväisyys toi mieleen pääsiäisen ajan olosuhteet, ja se puolestaan sai tarkistamaan pääsiäisen tämänvuotisen ajankohdan, joka osoittautui nyt niin myöhäiseksi kuin se yleensä voi olla. Kevätpäivän tasauksen jälkeisen täydenkuun jälkeinen sunnuntai kun on vasta 21. päivä huhtikuuta. Jospa silloin ei olisi pääsiäiselle tyypillisiä loskakelejä, kun muistaa muutaman vuoden takaista juhannussäätä ja sen runsasta 10 lämpöastetta.

Tässä vaiheessa ei siis vielä ole takeita tulossa olevasta, mutta se on varmaa, että talvi vuonna 1966 tulee pysymään lumisuutensa tai ainakin sitä seuranneiden tulvien johdosta ainutkertaisena. Saarenjoen alajuoksulla tulva oli keväällä sellainen, että yläjuoksulla oleva Kuuruankoski lähes tukittiin vedenjakajaksi naapuri- ja sukulaisuussuhteitakin vaurioittaen. Eikä Saarenjoesta ainakaan patoamisen jälkeen ole enää ollut aihetta puhua.

– *Matti Virta* –

